

Ár 2014, föstudaginn 28. mars er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 7/2014**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 20. janúar 2014, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 18. janúar 2014. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 22. janúar 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 21. febrúar 2014. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 21. febrúar 2014 og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 5. mars 2014.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 28. mars 2014.

II.

Málsatvik.

Þann 30. maí 2011 keypti sóknaraðili verðbréf, „Ríkissjóður 31 0124, RIKB 31 0124“, hjá varnaraðila. Nafnverð var kr. 42.900.000, gengi var 90,7 og upphæð var kr. 38.910.300. Afgreiðslugjald var kr. 300, þóknun var kr. 119.642, áfallnir vextir í 127 daga voru kr. 970.245. Samtals ISK var 40.000.487, samtals kostnaður var kr. 119.942. Tekið var út af reikningi nr. X kr. 40.000.487.

Þann 24. janúar 2012 var skjalið „Skilagrein vegna vaxtagreiðslu“ dagsett, vegna ríkisbréfa sóknaraðila „Ríkissjóður 31 0124“. Vextir voru kr. 2.788.500 og fjármagnstekjuskattur kr. 363.651, samtals kr. 2.424.849, sem lagðar voru inn á reikning sóknaraðila.

Þann 17. febrúar 2012 keypti sóknaraðili verðbréf, „Ríkissjóður 31 0124, RIKB 31 0124“, hjá varnaraðila. Nafnverð var kr. 23.000.000, gengi var 94,5 og upphæð var kr. 21.735.000. Afgreiðslugjald var kr. 300, þóknun var kr. 65.536 og áfallnir vextir í 27 daga voru kr. 110.287. Samtals tilgreind fjárhæð í ISK var 21.911.123, samtals kostnaður var kr. 65.836. Tekið var út af reikningi nr. Y kr. 21.911.123.

Þann 24. janúar 2013 var skjalið „Skilagrein vegna vaxtagreiðslu“ dagsett, vegna ríkisbréfa sóknaraðila „Ríkissjóður 31 0124“. Vextir voru 4.933.500 og fjármagnstekjuskattur kr. 861.992, samtals kr. 4.071.408, sem lagðar voru inn á reikning sóknaraðila.

Þann 1. mars 2013 seldi sóknaraðili verðbréf, „Ríkissjóður 31 0124, RIKB 31 0124“ hjá varnaraðila. Nafnverð var kr. 50.000.000, gengi var 99 og upphæð var 49.500.000. Afgreiðslugjald var kr. 99.695, áfallnir vextir í 39 daga voru kr. 347.260 og fjármagnstekjuskattur var kr. 797.440. Samtals ISK var 48.949.825, samtals kostnaður var kr. 99.995. Inn á reikning nr. X voru lagðar kr. 48.949.825.

Þann 26. júní 2013 sendi sóknaraðili A, miðlara hjá varnaraðila, bréf þar sem hún kvaðst ekki eiga að greiða skatt tvisvar af vöxtum og hagnaði. Hafi hún þegar greitt skatt af vöxtum sem hún hafi fengið. Taldi hún hagnað hafa verið kr. 49.500.000 að viðbættum vöxtum að fjárhæð kr. 347.260, samtals kr. 49.847.260. Mismunur milli kaupverðs kr. 50.000.000 að nafnvirði væri selt á kr. 49.847.260 og keypt á kr. 46.624.398. Mismunurinn væri kr. 3.222.862, en fjármagnstekjuskattur af því væri kr. 644.572. Því hafi hún átt að fá kr. 49.202.488 en hafi fengið kr. 48.949.825. Mismunurinn væri kr. 252.863 sem bankinn skuldi, ásamt vöxtum. Óskaði sóknaraðili eftir að fá umrædda fjárhæð greidda inn á reikning sinn.

Fyrir liggur skjal frá varnaraðila varðandi framangreind viðskipti sóknaraðila. Samkvæmt því keypti sóknaraðili að nafnverði 42.900.000, dags. 31. maí 2011, á 0,907, samtals kr. 38.910.300. Vextir eru ekki tilgreindir á þessu skjali. Þóknun var kr. 119.942 og samtals var því kr. 39.030.242. Þann 20. febrúar 2012 keypti sóknaraðili 7.100.000 á nafnverði á 0,945, samtals kr. 6.709.500. Engir vextir voru tilgreindir. Þóknun var kr. 20.323 og samtals var því kr. 6.739.832. Samtals nafnverð var kr. 50.000.000, keypt clean price upphæð var kr. 45.619.800, þóknun var kr. 140.265 og samtals var kr. 45.760.065. Þann 4. mars 2013 seldi sóknaraðili verðbréf að nafnverði 50.000.000 á 0,99, samtals kr. 49.500.000, vaxtatekjur voru kr. 347.260, þóknun var kr. 99.995 og samtals var því kr. 49.747.265. Skattahagnaður var kr. 3.987.200 og 20% fjármagnstekjuskattur var kr. 797.440. Varnaraðili benti á að sóknaraðili hefði talið skattahagnað vera kr. 3.223.170 og fjármagnstekjuskatt kr. 644.634.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 18. janúar 2014.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði henni kr. 252.863 ásamt dráttarvöxtum frá upphafi viðskipta.

Sóknaraðili telur útreikning varnaraðila í tengslum við kaup hennar og sölu á verðbréfum rangan.

Sóknaraðili kveðst hafa skoðað útreikninga varnaraðila. Aðalatriðið hljóti að vera að reikna eigi vextina með, enda hafi hún borgað þá. Telur sóknaraðili að öðrum kosti að hún sé að tvígreiða vextina.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili bendir á að aðalmunurinn á útreikningum varnaraðila og sóknaraðila felist í því hvernig kostnaðargrunnur (stofnverð) hafi verið reiknaður út. Þannig hafi kostnaðargrunnurinn ekki innihaldið áfallna vexti vegna þess að áföllnu

vextirnir hafi verið greiddir út í næstu greiðslu á eftir kaupum, þ.e. í sérstökum skattviðburði. Vaxtagreiðslurnar og söluhagnaðurinn séu tveir mismunandi viðburðir, en sóknaraðili hafi ekki tekið tillit til vaxtagreiðslna sem átt hafi sér stað fyrir sölu þegar hún hafi látið áföllnu vextina fylgja með í útreikningum sínum.

Varnaraðili telur með vísan til alls framangreinds að ekki séu forsendur fyrir hendi til að verða við kröfum sóknaraðila. Beri því að hafna þeim.

V.

Niðurstaða.

Þegar bornir eru saman útreikningar sóknaraðila og varnaraðila kemur fram að mismunurinn liggur að mestu leyti í þeim fjármagnstekjusköttum sem varnaraðili dró af innleggjum sínum á reikning sóknaraðila og stóð ríkissjóði skil á.

Samkvæmt 1. gr. laga nr. 94/1996 um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur skal innheimta í staðgreiðslu 20% tekjuskatt til ríkissjóðs af vöxtum og arði eins og nánar er kveðið á um í lögum. Skyldir til að greiða skatt skv. 1. gr. og sæta innheimtu í staðgreiðslu hans eru allir þeir sem fá vaxtatekjur og arðstekjur, sbr. 1. mgr. 2. gr.

Samkvæmt 3. gr. laganna hvílir skyldan til að draga staðgreiðslu af vaxtatekjum og afföllum og skila í ríkissjóð á innlendum innlánsstofnunum, verðbréfafyrirtækjum, verðbréfamíðlurum, eignarleigufyrirtækjum og öðrum fjármálastofnunum, auk fleiri aðila sem nefndir eru í ákvæðinu. Með þessu fyrirkomulagi hefur fjármálafyrirtækjum í raun verið falið hlutverk innheimtumanns ríkissjóðs. Þegar ágreiningur kemur upp á milli þess sem krafinn er um skattinn og fjármálafyrirtækisins í þessu hlutverki, verður að hafa í huga að eigendur þeirra réttinda sem deilt er um eru annars vegar ríkissjóður og hins vegar viðkomandi fjármagnseigandi, en fjármálafyrirtækið sjálft á ekki sjálft beinan hlut að máli. Vegna þessa hefur í lögum 94/1996 verið markaður farvegur fyrir ágreiningsefni af þessu tagi. Í því ákvæði segir:

Rísi ágreiningur um staðgreiðslu samkvæmt lögum þessum milli skilaskylds og skattskylds aðila getur skattskyldur eða eftir atvikum skilaskyldur aðili kært staðgreiðsluna til ríkisskattstjóra innan 30 daga frá því að staðgreiðsla átti sér stað.

Þá kemur fram í 3. mgr. ákvæðisins að úrskurði eða ákvörðun Ríkisskattstjóra megi skjóta til yfirskattanefndar.

Af öllu framangreindu leiðir að viðskiptamaður og fjármálafyrirtæki geta ekki svo bindandi sé fyrir ríkissjóð ráðið til lykta ágreiningi um staðgreiðslu fjármagnstekjuskatts. Verður ágreiningi skilaskylds og skattskylds aðila samkvæmt þessum lögum því ekki skotið til úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Er því óhjákvæmilegt að vísa máli þessu frá nefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli þessu er vísað frá nefndinni.

Reykjavík, 28. mars 2014.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Unnur Erla Jónsdóttir